

Verlag van het ingevolge artikel 5, sub d, sub 2 Archiefbesluit 1995, gevoerde driehoeksoverleg tussen het College Bescherming Persoonsgegevens en de Rijksarchiefdienst met betrekking tot de selectielijst, zoals bedoeld in artikel 2, eerste lid, van het Archiefbesluit 1995, van archiefbescheiden van het College Bescherming Persoonsgegevens op het beleidsterrein Persoonsregistraties 1989-

drs. P.P. te Slaa
Den Haag, 20 augustus 2004

Inleiding

De voorliggende ontwerpselectielijst is een selectielijst als bedoeld in artikel 2, lid 1 van het Archiefbesluit 1995 (Stb.1995/671). De lijst heeft de vorm van een Basisselectiedocument (BSD). Een BSD bestaat voor het grootste deel uit een lijst van handelingen. In een BSD wordt op grond van een aantal selectiecriteria aan elke handeling een waardering gegeven, die neerkomt op een selectiebeslissing met betrekking tot de bescheiden die de neerslag van de handeling vormen (B = te bewaren; V = te vernietigen). Het BSD fungeert als nieuw selectie-instrument.

College Bescherming Persoonsgegevens

Het College Bescherming Persoonsgegevens ziet toe op de werking van persoonsregistraties overeenkomstig het bij de wet bepaalde en in het belang van de bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

Het College Bescherming Persoonsgegevens is een zelfstandig bestuursorgaan (ZBO) dat met openbaar gezag is bekleed. Kenmerkend voor een ZBO is de zelfstandige positie ten opzichte van de betrokken minister (in dit geval de minister van Justitie). Tussen het bestuursorgaan en de verantwoordelijke minister bestaat geen ambtelijk-hierarchische verhouding. Als taak- en rechtsvoorganger van het College geldt de Registratiekamer (1989-2001).

Het College Bescherming Persoonsgegevens adviseert de regering en organisaties over de bescherming van persoonsgegevens en onderwerpen die daarmee samenhangen. Het College toetst gedragscodes en bemiddelt tussen burgers en gebruikers van persoonsgegevens. Op eigen initiatief of op verzoek van een belanghebbende kan het College Bescherming Persoonsgegevens onderzoeken of de manier waarop persoonsgegevens in een bepaalde situatie zijn gebruikt, in overeenstemming is met de wet en daaraan zondig consequenties verbinden. Bij het in gebreke blijven van de melding kan een boete worden opgelegd. Bij overtreding van de wet of daarop gebaseerde regelingen kan het College overgaan tot bestuursdwang of een dwangsom opleggen. Het College Bescherming Persoonsgegevens is bij de uitvoering van zijn bevoegdheden gehouden aan de normen die worden gesteld in de Algemene wet bestuursrecht. Besluiten van het College zijn vatbaar voor bezwaar en beroep. Het optreden van het College Bescherming Persoonsgegevens kan onderzocht worden door de Nationale ombudsman.

Taakontwikkeling van het College Bescherming Persoonsgegevens

Registratiekamer: 1989 - 2001

Als taak- en rechtsvoorganger van het College Bescherming Persoonsgegevens voor de periode 1989 - 2001 geldt de Registratiekamer. De taken en bevoegdheden van de Registratiekamer waren grotendeels vastgelegd in de Wet Persoonsregistraties (Stb. 1988, 665). Een andere wettelijke basis voor het handelen van de Kamer vormden de bepalingen in de Wet politieregisters (Stb. 1990, 414) en het Besluit politieregisters (Stb. 1991, 56). De Wet politieregisters en het Besluit politieregisters vormden het kader waarbinnen de activiteiten van de Registratiekamer op het terrein van privacy-bescherming en politie plaatsvonden. In de Wet politieregisters werd naar enkele belangrijke bepalingen in de Wet Persoonsregistraties verwezen, waardoor de handelingen die de Kamer op grond van deze wet verrichtte voor een groot deel overeenkwamen met de handelingen die voortkwamen uit de Wet Persoonsregistraties.

Tot slot vloeiden uit de bepalingen van de Wet gemeentelijke basisadministratie persoonsgegevens (Stb. 1994, 494) eveneens taken voort voor de Registratiekamer. De Wet gemeentelijke basisadministratie persoonsgegevens bevat voorschriften voor het omgaan met gemeentelijke basisadministraties waaraan registratiehouders moeten voldoen. Een van de uitgangspunten van deze voorschriften is de bescherming van de persoonlijke levenssfeer van burgers. Evenals met de Wet politieregisters het geval is, verwees de

Wet gemeentelijke basisadministraties naar enkele belangrijke bepalingen in de Wet Persoonsregistraties. De handelingen die de Registratiekamer op grond van de Wet gemeentelijke basisadministratie persoonsgegevens verrichtte, kwamen daardoor grotendeels overeen met de handelingen die voortvloeiden uit de Wet Persoonsregistraties.

De totstandkoming van de Wet Persoonsregistraties, de voorloper van de Wet bescherming persoonsgegevens (Stb. 2000, 302), had een lange voorgeschiedenis. Midden jaren zeventig bracht de 'Staatscommissie bescherming persoonlijke levenssfeer in verband met persoonsregistraties' advies uit over een wettelijke regeling. Op basis van het eindrapport van deze commissie werd in 1981 een wetsontwerp bij de Tweede Kamer ingediend. Dit ontwerp voorzag in een regeling ter bescherming van de persoonlijke levenssfeer in verband met persoonsregistraties. Het ontwerp kwam tot stand in een periode waarin de ontwikkeling van de informatietechnologie een hoge vlucht nam. De nieuwe technologische mogelijkheden maakte een efficiënte bedrijfsvoering mogelijk. Een negatief effect voor de persoonlijke levenssfeer was dat de technologische toepassingen de toegankelijkheid van persoonsgegevens vergemakkelijkten en een snellere verspreiding van deze gegevens mogelijk maakten. De behoefte aan voorschriften voor de registratie en het gebruik van persoonsgegevens nam daardoor toe.

De totstandkoming van het wetsontwerp werd eveneens beïnvloed door internationale regelgeving, zoals het in 1981 uitgevaardigde Verdrag van Straatsburg. Bij de uitvoering van het verdrag was vanaf het begin een belangrijke plaats toebedeeld aan nationale instellingen die toezicht zouden houden op de naleving van wet- en regelgeving betreffende de bescherming van persoonsgegevens. In het verdrag werd het idee naar voren gebracht dat nationale instellingen de technische ontwikkeling met betrekking tot persoonsregistraties in goede banen zouden kunnen leiden.

Pas in 1988 werd de Wet Persoonsregistraties uiteindelijk vastgesteld. De wet beoogde een zorgvuldige omgang met persoonsregistraties te verzekeren. Daartoe bood de wet regels voor het vastleggen en verstrekken van persoonsgegevens. Bovendien bevatte de wet bepalingen die een ieder het recht verlenen op inzage in de over hem vastgelegde gegevens. Voorts waren in de Wet Persoonsregistraties bepalingen opgenomen die de gegevenshouder verplichtte tot verbetering, aanvulling of verwijdering van onjuiste of onterecht in de registratie opgenomen gegevens.

De regels in de Wet Persoonsregistraties hadden betrekking op door de overheid vastgelegde persoonsregistraties en op registraties in de particuliere sector. Er werd geen onderscheid gemaakt tussen geautomatiseerde en niet-geautomatiseerde registraties, waardoor de werkingssfeer van de wet erg breed was. De Wet Persoonsregistraties voorzag ook in de instelling van een instantie die erop toezag dat gegevenshouders de wet naleefden: de Registratiekamer.

De Registratiekamer was een ZBO met een publiekrechtelijke status. Het accent van de Kamer lag op het bevorderen van de naleving van de wet. Daartoe maakte de Registratiekamer gebruik van de bevoegdheden waarover zij beschikte. Zo diende de Kamer om advies te worden gevraagd over voorstellen van wet, ontwerpen van Algemene Maatregelen van Bestuur (AMVB's) en ontwerpbesluiten indien deze betrekking hadden op de verwerking van persoonsregistraties. Deze bepaling kwam eveneens voor in andere wetten die met de verwerking van persoonsregistraties te maken hebben, zoals de Wet Politierregisters en de Wet gemeentelijke basisadministratie. Het doel van het wetgevingsadvies was te bevorderen dat er in wetten en besluiten rekening zou worden gehouden met de bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

Een andere bevoegdheid die de Registratiekamer had, was het toetsen van gedragscodes en (model-)reglementen. In een gedragscode kunnen organisaties die een sector vertegenwoordigen regels stellen ter bescherming van de persoonlijke levenssfeer in verband met de verwerking en verstrekking van persoonsgegevens. De Wet Persoonsregistraties bood organisaties de mogelijkheid om gedragscodes te laten toetsen door de Kamer. Dit was dus niet wettelijk verplicht. De bepaling omtrent gedragscodes in de Wet Persoonsregistraties was in eerste plaats bedoeld om instanties te stimuleren tot 'zelfregulering'.

De modelreglementen die beheerders van politierregisters voor een bepaald type politieregister kunnen vaststellen, hebben eveneens een zelfregulerende functie. Dergelijke reglementen kunnen door registratiehouders worden opgesteld om de bepalingen in de Wet Politierregisters omtrent het omgaan met persoonsgegevens per type politieregister in te vullen. Evenals bij de gedragscodes het geval is, konden beheerders van politierregisters concepten van deze reglementen ter toetsing voorleggen aan de

Registratiekamer. Naast modelreglementen kent de politiesector reglementen die de beheerders voor ieder politieregister dienen vast te stellen. De Registratiekamer gaf hier over advies.

Naast het geven van advies en het toetsen van gedragscodes en reglementen, was het bijhouden van een meldingsregister een taak die de Kamer op grond van de wet uitvoerde. In de Wet Persoonsregistraties werden de verantwoordelijken verplicht tot het melden van bepaalde Persoonsregistraties aan de Registratiekamer.

Rond de omgang met persoonsregistraties is bij wet in een bepaalde mate van openbaarheid voorzien. Zowel de reglementen van gegevenshouders als de formulieren van aanmelding zijn voor iedereen toegankelijk. Daarnaast hebben geregistreerden het recht op informatie over de gegevens die over hen worden bewaard, over de herkomst ervan en over de personen of instanties aan wie deze zijn verstrekt. Indien een geregistreerde vermoedde dat de houder hem onjuist of onvolledig informeerde of op andere manier in strijd handelde met de wet, kon hij de Registratiekamer verzoeken een onderzoek in te stellen. Rechters die eveneens met de behandeling van geschillen tussen gegevenshouders en geregistreerden belast waren, voorzagen de Kamer desgewenst van advies.

Niet alleen naar aanleiding van klachten, maar ook op eigen initiatief kon de Registratiekamer een onderzoek instellen. Evenals bij onderzoeken naar aanleiding van klachten, beschikte de Kamer over verregaande bevoegdheden om in geval van gebrek aan medewerking over de nodige gegevens te kunnen beschikken.

De Registratiekamer had ook taken die niet direct voortvloeien uit wet- en regelgeving. Zo voerde de Kamer vanaf technologisch onderzoek uit naar de bedreigingen en kansen die de informatie- en communicatietechnologie (ICT) schept voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer. Daarnaast verrichtte de Registratiekamer voorlichtingsactiviteiten, zoals het vervaardigen van standpuntbepalingen en het organiseren van symposia. In de periode 1989-1992 werd de publieksvoorlichting over de Wet Persoonsregistraties en aanverwante wet- en regelgeving mede verzorgd door het ministerie van Justitie en het ministerie van Binnenlandse Zaken.

Vanaf medio jaren negentig voerde de Registratiekamer audits uit. Met privacy-audits kan worden beoordeeld worden in hoeverre een organisatie aan de wettelijke voorschriften voldoet.

Tenslotte dient over de periode waarin de Registratiekamer opereerde, nog te worden opgemerkt dat de bepalingen van de Wet Persoonsregistraties ook van toepassing waren op persoonsregistraties in het buitenland. Het ging daarbij om registraties met persoonsgegevens van in Nederland gevestigde personen waarvan de houder eveneens in Nederland gevestigd was. Op advies van de Registratiekamer kon de minister van Justitie gegevenshouders van buitenlandse persoonsregistraties ontheffing verlenen van de bepalingen in de Wet Persoonsregistraties.

College bescherming persoonsgegevens: 2001 -

Met de inwerkingtreding van de Wet bescherming persoonsgegevens in 2001 kreeg de Registratiekamer een nieuwe naam: College Bescherming Persoonsgegevens. Het college is op grond van artikel 51, eerste lid van de Wet bescherming persoonsgegevens ingesteld. Het College Bescherming Persoonsgegevens heeft in grote lijnen dezelfde taken als de Registratiekamer.

Daarnaast heeft de Wet bescherming persoonsgegevens nieuwe taken en bevoegdheden aan dit orgaan opgedragen, met name in de sfeer van toezicht en handhaving. De wetgever heeft hiermee uitvoering gegeven aan artikel 28 van Richtlijn 95/46/EG, waarin in het bestaan van een onafhankelijke toezichthoudende autoriteit uitdrukkelijk wordt voorzien.

De Wet bescherming persoonsgegevens kwam tot stand in een periode waarin de technologische ontwikkelingen sneller plaatsvonden dan de vervaardiging van de wet- en regelgeving op dit terrein. Het begrip 'persoonsregistratie' waarover in de Wet persoonsregistraties gesproken werd, bleek een technologieafhankelijk begrip te zijn. In de Wet bescherming persoonsgegevens is dit begrip vervangen door 'gegevensverwerking'. Deze term sluit aan op de informatietechnologie waarbinnen netwerkvorming steeds belangrijker wordt. Voorts wordt de manipulatie van persoonsgegevens vergemakkelijkt. Hierdoor wordt het voor burgers moeilijker hun persoonlijke levenssfeer te beschermen. In de Wet bescherming

persoonsgegevens zijn daarom nieuwe bepalingen omtrent het omgaan met geautomatiseerde persoonsgegevens opgenomen.

Hoewel de Wet persoonsregistraties en de Wet bescherming persoonsgegevens duidelijk van elkaar verschillen, bestaat er eveneens een grote mate van continuïteit tussen beide wetten. Zo wijst de nieuwe wet aan het College bescherming persoonsgegevens in principe dezelfde bevoegdheden toe die de Registratiekamer eerder bezat. Hierbij dient te worden opgemerkt dat het College met betrekking tot bepaalde onderdelen meer bevoegdheden heeft. Het College Bescherming Persoonsgegevens beschikt bijvoorbeeld over twee bestuursrechtelijke handhavinginstrumenten: bestuursdwang en bestuurlijke boetes. Met deze instrumenten kan het College in een proces van gegevensverwerking ingrijpen indien er sprake is van onrechtmatig gedrag.

In de nieuwe wet is niet alleen de positie van het College bescherming persoonsgegevens versterkt. Ook gegevenshouders nemen een sterkere positie in omdat zij de mogelijkheid hebben bezwaarschriften in te dienen bij het College Bescherming Persoonsgegevens tegen de door dit orgaan genomen besluiten.

De Wet bescherming persoonsgegevens bevat nieuwe bepalingen omtrent melding. Bij de melding hoeft minder informatie te worden gegeven dan onder de oude wet. Verder vervalt - de reglementspllicht voor de overheid en de semi-overheid. Voorts zijn bepaalde categorieën van verwerkingen waaraan bijzondere risico's zijn verbonden, onderworpen aan een voorafgaand onderzoek. Het onderzoek kan leiden tot een verklaring omtrent de rechtmatigheid van de verwerking.

Een nieuw aspect van de Wet bescherming persoonsgegevens is de functionaris voor de gegevensbescherming. Bedrijven, instellingen en brancheorganisaties moeten deze interne toezichthouder aanstellen om de naleving van de wet- en regelgeving te bevorderen.

Tenslotte leiden de nieuwe technische mogelijkheden op het gebied van de massale uitwisseling van gegevens tot de opname van aanvullende bepalingen aangaande het Internationale gegevensverkeer. Zo mogen persoonsgegevens alleen worden doorgegeven aan landen met een passend beschermingsniveau.

Reikwijdte van dit BSD

Het BSD is van toepassing op het College Bescherming Persoonsgegevens en zijn rechtsvoorganger. Als ZBO met een publiekrechtelijke status valt het College volledig onder de Archiefwet van 1995. Dit betekent dat het College Bescherming Persoonsgegevens als zorgdrager geldt voor alle onder hem berustende archiefbescheiden en hiervoor een selectielijst dient op te stellen.

Het BSD wordt thans ter vaststelling aangeboden voor zover het de handelingen betreft van de volgende actoren:

- Registratiekamer;
- College Bescherming Persoonsgegevens

Totstandkoming BSD

Het BSD is gebaseerd op het institutioneel onderzoek naar het College Bescherming Persoonsgegevens en zijn rechtsvoorganger, de Registratiekamer. Dit onderzoek is door de heer drs.P. Fijnheer en de heer drs. E. Verheijen in 2002 verricht bij het College Bescherming Persoonsgegevens. Het RIO is destijds (mede) beoordeeld door:

- mevrouw mr. E.T.H.M. Bool-Houwen;
- de heer W.G.A. Bonke;
- mevrouw mr. I.E. van Dijk;
- mevrouw drs. M.A.H. Fontein ;
- de heer mr. drs. C.G.W. de Heij;
- mevrouw J. Hooghiemstra-Van Zetten;
- de heer mr. P.J. Hustinx;
- de heer G.O. van de Klashorst;

- de heer Th. J. Köhlinger;
- de heer JJ. Obdam;
- mevrouw ing. C.E. Romanesko;
- mevrouw drs. B. Schaafsma-Harteveld;
- de heer B. Schippers;
- mevrouw A. Stuurman;
- de heer mr. R.W.A. Wishaw Ms;
- de heer Mr. J. de Zeeuw.

Het onderzoek resulteerde in het Rapport Institutioneel Onderzoek (RIO) met de titel *College Bescherming Persoonsgegevens 1989-2001. Een institutioneel onderzoek naar het handelen van de Registratiekamer 1989-2001 en het College Bescherming Persoonsgegevens 2001-hedenl.* Dit RIO wordt niet gepubliceerd in de PIVOT-reeks.

Op basis van het RIO is in augustus 2002 door de heren Fijnheer en Verheijen een concept-BSD opgesteld.

Driehoeksoverleg

Het driehoeksoverleg is opgestart in mei 2003 en definitief afgesloten in augustus 2004. Hieronder volgt eerst een opsomming van alle deelnemers aan het driehoeksoverleg, waarna de gevolgde toetsingsprocedure kort wordt uiteengezet.

Aan het driehoeksoverleg is door de volgende personen deelgenomen:

Als beleidsdeskundigen:

- mevrouw mr. E.T.H.M. Bool-Houwen;
- de heer W.G.A. Bonke;
- mevrouw mr. I.E. van Dijk;
- mevrouw drs. M.A.H. Fontein ;
- de heer mr. drs. C.G.W. de Heij;
- mevrouw J. Hooghiemstra-Van Zetten;
- de heer mr. P.J. Hustinx;
- de heer G.O. van de Klashorst;
- de heer Th. J. Köhlinger;
- de heer JJ. Obdam;
- mevrouw Ing. C.E. Romanesko;
- mevrouw drs. B. Schaafsma-Harteveld;
- de heer B. Schippers;
- mevrouw A. Stuurman;
- de heer mr. R.W.A. Wishaw Ms;
- de heer Mr. J. de Zeeuw.

Als deskundigen archiefbeheer:

- de heer W.G.A. Bonke;
- de heer drs. R. van Abel (institutioneel onderzoeker);
- de heer drs. P. Fijnheer (institutioneel onderzoeker).

Als vertegenwoordiger van de Algemene Rijksarchivaris trad de heer drs. P.R. te Slaa op.

Op voordracht van het Instituut voor Nederlandse Geschiedenis (ING) trad de heer dr. T. Kappelhof op als adviseur van de vertegenwoordiger van de Algemene Rijksarchivaris.

Tijdens het driehoeksoverleg is de volgende procedure gevolgd:

Op 2 mei 2003 diende het hoofd van de bedrijfsondersteunende diensten van het College Bescherming Persoonsgegevens, de heer W.G.A. Bonke, bij het hoofd selectie van het Nationaal Archief, mevrouw drs. B.J. Abels, schriftelijk het verzoek in om het driehoeksoverleg op te starten. Mevrouw Abels wees vervolgens de heer drs. P.R. te Slaa aan om in het driehoeksoverleg als vertegenwoordiger van de Algemene

Rijksarchivaris op te treden.

Hiertoe aangezocht verklaarde de heer dr. T. Kappelhof zich op 10 juni 2003 bereid om in het driehoeksoverleg op te treden als materiedeskundige. De heer Te Slaa heeft hem daarop het RIO en het ontwerp-BSD doen toekomen.

Op 24 September 2003 heeft de heer Kappelhof een gedetailleerd schriftelijk advies uitgebracht over de ontwerp-selectielijst. De vertegenwoordiger van de Algemene Rijksarchivaris heeft de heren Bonke en Van Abel schriftelijk op de hoogte gesteld van de bevindingen van de materiedeskundige. Op 2 oktober 2003 heeft hij de heer Bonke voorgelicht over het vervolgtraject en nadere afspraken gemaakt over de planning. Conform deze afspraken heeft de vertegenwoordiger van de Algemene Rijksarchivaris op 28 november 2003 zijn bevindingen over het RIO en BSD schriftelijk kenbaar gemaakt. Hij ging daarbij eveneens in op de door de materiedeskundige voorgestelde wijzigingen en aanpassingen.

Op 16 december 2003 vond er tussen de heer Van Abel en de vertegenwoordiger van de Algemene Rijksarchivaris een onderhoud plaats op het Nationaal Archief. Onderwerp van gesprek waren de bevindingen van de materiedeskundige en die van de vertegenwoordiger van de Algemene Rijksarchivaris over het RIO en het ontwerp-BSD.

Ten aanzien van een aantal door de materiedeskundige en de vertegenwoordiger van de Algemene Rijksarchivaris gestelde vragen en voorgestelde wijzigingen, heeft de heer Van Abel in de periode januari-februari 2004 nadere inlichtingen ingewonnen bij verschillende deskundigen van het College Bescherming Persoonsgegevens. Over de uitkomst hiervan heeft hij op 17 februari 2004 schriftelijk de vertegenwoordiger van de Algemene Rijksarchivaris ingelicht.

Na een telefonisch onderhoud met de vertegenwoordiger van de Algemene Rijksarchivaris op 24 februari 2004 heeft de heer Van Abel in de periode maart-april vervolgens het RIO en het BSD aangepast. Een gewijzigde versie van beide documenten ontving de vertegenwoordiger van de Algemene Rijksarchivaris op 20 april 2004.

Het conceptverslag van het driehoeksoverleg is door de heer Te Slaa opgesteld in de periode juli-augustus 2004. Tijdens het opstellen van het verslag constateerde de heer Te Slaa dat niet alle afgesproken wijzigingen waren doorgevoerd in het BSD. Hij heeft de heer Van Abel hiervan op de hoogte gesteld. In de maand augustus 2004 heeft deze de ontwerp-selectielijst overeenkomstig de gemaakte afspraken alsnog aangepast.

Het verslag driehoeksoverleg is in de maand augustus ter goedkeuring voorgelegd aan de deelnemers van het driehoeksoverleg.

Belangen ex art. 2, sub c en d van het Archiefbesluit 1995

Tijdens het opstellen van het BSD en in het gevoerde driehoeksoverleg is rekening gehouden met de in art. 2, sub c van het Archiefbesluit genoemde waarde van archiefbescheiden als bestanddeel van het culturele erfgoed en het onder sub d van hetzelfde besluit genoemde belang van de in de archiefbescheiden voorkomende gegevens voor overheidsorganen, voor recht- en of bewijszoekenden en voor historisch onderzoek.

Als uitgangspunt van het overleg gold de door de rijksarchiefdienst gehanteerde selectiedoelstelling, die inhoudt dat de belangrijkste bronnen van de Nederlandse samenleving en cultuur veilig worden gesteld voor blijvende bewaring. Met het te bewaren materiaal moet het mogelijk zijn om een reconstructie te maken van de hoofdlijnen van het handelen van de rijksoverheid ten opzichte van haar omgeving, maar ook van de belangrijkste historisch-maatschappelijke gebeurtenissen en ontwikkelingen. Voor zo ver deze zijn te reconstrueren uit overheidsarchieven.

Om de selectiedoelstellingen te realiseren worden zes selectiecriteria gebruikt om tot een waardering te komen:

ALGEMENE SELECTIECRITERIA	
Handelingen die worden gewaardeerd met een B (= bewaren)	
<i>Algemeen selectie criterium</i>	<i>Toelichting</i>
<i>1. Handelingen die betrekking hebben op voorbereiding en bepaling van beleid op hoofdlijnen</i>	Hieronder wordt verstaan agendavorming, het analyseren van informatie, het formuleren van adviezen met het oog op toekomstig beleid, het ontwerpen van beleid of het plannen van dat beleid, alsmede het nemen van beslissingen over de inhoud van beleid en terugkoppeling van beleid. Dit omvat het kiezen en specificeren van de doeleinden en de instrumenten.
<i>2. Handelingen die betrekking hebben op evaluatie van beleid op hoofdlijnen</i>	Hieronder wordt verstaan het beschrijven en beoordelen van de inhoud, het proces of de effecten van beleid. Hieruit worden niet per se consequenties getrokken zoals bij terugkoppeling van beleid.
<i>3. Handelingen die betrekking hebben op verantwoording van beleid op hoofdlijnen aan andere actoren</i>	Hieronder valt tevens het uitbrengen van verslag over beleid op hoofdlijnen aan andere actoren of ter publicatie.
<i>4. Handelingen die betrekking hebben op (her)inrichting van organisaties belast met beleid op hoofdlijnen</i>	Hieronder wordt verstaan het instellen, wijzigen of opheffen van organen, organisaties of onderdelen daarvan.
<i>5. Handelingen die bepalend zijn voor de wijze waarop beleidsuitvoering op hoofdlijnen plaatsvindt</i>	Onder beleidsuitvoering wordt verstaan het toepassen van instrumenten om de gekozen doeleinden te bereiken.
<i>6. Handelingen die betrekking hebben op beleidsuitvoering op hoofdlijnen en direct zijn gerelateerd aan of direct voortvloeien uit voor het Koninkrijk der Nederlanden bijzondere tijdsomstandigheden en incidenten</i>	Bijvoorbeeld in het geval de ministeriele verantwoordelijkheid is opgeheven en/of wanneer er sprake is van oorlogstoestand, staat van beleg of toepassing van noodwetgeving.

Belangen van archiefbescheiden voor de recht- en bewijszoekende burger en voor overheidsorganen

Bij de handelingen die zijn gewaardeerd met een V, is de vernietigingstermijn vastgesteld met het oog op de belangen van de recht- en bewijszoekende burger en de bedrijfsvoering.

De beoordeling en vaststelling van de vernietigingstermijnen zijn gedaan door deskundigen van het College Bescherming Persoonsgegevens en de vertegenwoordiger van de Algemene Rijksarchivaris. Een uitvoerige opsomming van deze deskundigen, is opgenomen op pagina 5 en 6 van dit verslag. De vertegenwoordiger van de Algemene Rijksarchivaris heeft zich ervan vergewist dat zij gezien hun inbreng en functie inderdaad kunnen gelden als deskundigen.

Belangen van de te bewaren archiefbescheiden voor het historisch onderzoek

In het driehoeksoverleg heeft de vertegenwoordiger van de Algemene Rijksarchivaris de belangen van het historisch onderzoek behartigd. Op zijn verzoek hebben ook de overige deelnemers hun gedachten laten gaan over de vraag op welke wijze het belang van de bescheiden voor later historisch onderzoek in de

selectielijst tot uiting zou moeten worden gebracht.

Bij het driehoeksoverleg is tevens de mening gevraagd van de heer dr. T. Kappelhof. De heer Kappelhof is historicus en geldt als materiedeskundige ten aanzien van het College Bescherming Persoonsgegevens. De bijdrage van de heer Kappelhof is door de overige deelnemers aan het overleg zeer op prijs gesteld.

Tenslotte kunnen op basis van artikel 5, sub e van het Archiefbesluit, archiefbescheiden die volgens de selectielijst voor vernietiging in aanmerking komen in bepaalde gevallen hiervan uitgezonderd worden.

In het gevoerde driehoeksoverleg is het volgende aan de orde gesteld:

Algemeen

Interne organisatie

De materiedeskundige en de vertegenwoordiger van de Algemene Rijksarchivaris constateerden dat een toelichting over de interne organisatie en een organogram van het College Bescherming Persoonsgegevens ontbrak in het RIO. Beiden stelden zich op het standpunt dat inzicht in de interne organisatie van College noodzakelijk is om verschillende handelingen in hun institutionele context te kunnen waarderen.

Op verzoek van de vertegenwoordiger van de Algemene Rijksarchivaris heeft de heer Van Abel de gevraagde toelichting en het organogram opgenomen in het RIO.

Afbakening

In de afbakening van het RIO College Bescherming Persoonsgegevens wordt verwezen naar het PIVOT-rapport nr.106 over het beleidsterrein Persoonsregistraties. Bij het opstellen van dit PIVOT-rapport is er destijds voor gekozen om de handelingen van de Registratiekamer niet op te nemen aangezien dit orgaan niet viel onder het covenant dat tussen de minister van Justitie en de Algemene Rijksarchivaris gesloten was.

De vertegenwoordiger van de Algemene Rijksarchivaris stelt dat het voor de volledigheid juist is als ook deze informatie wordt opgenomen in de afbakening van het RIO College Bescherming Persoonsgegevens. De afbakening is thans in deze zin aangepast.

De vertegenwoordiger van de Algemene Rijksarchivaris merkt op dat er in de afbakening van het RIO geen melding wordt gemaakt van het PIVOT-rapport *Burgers te boek*, dat betrekking heeft op het beleidsterrein bevolkingsadministratie en reisdocumenten. Op basis van de Wet gemeentelijke basisadministratie persoonsgegevens zijn er handelingen opgenomen in de ontwerp-selectielijst van het College Bescherming Persoonsgegevens. Voor de volledigheid is het daarom noodzakelijk dat in de afbakening van dit RIO een toelichting wordt gegeven op de verhouding tot het PIVOT-rapport *Burgers te boek*. Dit is inmiddels gebeurd

Nummering handelingen

De materiedeskundige en de vertegenwoordiger van de Algemene Rijksarchivaris constateren dat de nummering van handelingen in het RIO en BSD niet altijd corresponderen. De vertegenwoordiger van de Algemene Rijksarchivaris wijst er op dat het voor het vaststellen van de selectielijst vereist is dat dit euvel verholpen wordt. De nummering van de handelingen is thans gecorrigeerd.

Raad van Advies

De materiedeskundige noemt het een omissie dat in het RIO en het BSD niet inhoudelijk wordt ingegaan op de taken van de Raad van Advies en zijn verhouding tot het College Bescherming Persoonsgegevens. De vertegenwoordiger van de Algemene Rijksarchivaris stelt zich op het zelfde standpunt en betoogt dat het op deze wijze niet mogelijk is om een weloverwogen oordeel te vormen over een aantal waarderingen. Hij acht het daarom noodzakelijk dat de gevraagde toelichting wordt opgenomen in het RIO. Dit is inmiddels gebeurd.

Internationale handelingen

De vertegenwoordiger van de Algemene Rijksarchivaris merkt op dat er ten aanzien van de internationale handelingen van het College Bescherming Persoonsgegevens twee handelingen (nummers 13 en 14) zijn geformuleerd die alle werkzaamheden op dit terrein dienen te ondervangen. Hij vraagt zich af of met name handeling 13 ('Het deelnemen aan internationale samenwerkingverbanden') niet moet worden opgesplitst in een aantal meer specifiek geformuleerde handelingen zodat de - gevarieerde - neerslag beter kan worden

gewaardeerd. Na onderling overleg wordt besloten om de voornoemde handeling te handhaven. Ten behoeve van de selectie is er geen behoefte aan een verdere differentiatie in verschillende handelingen. Alle neerslag van handeling 13 wordt voor bewaring bestemd. In de Institutionele Toegang kan op basis van het archiefordeningsplan een differentiatie worden aangebracht tussen de verschillende samenwerkingsverbanden en daar uit voortvloeiende activiteiten.

Audits ter bescherming van persoonsgegevens

De materiedeskundige merkt op dat handeling 51 (oude nummer 48) betrekking heeft op het ontwikkelen van instrumenten voor het houden van audits. Hij vraagt zich af waar onder welke handeling het houden van audits valt. De heer Van Abel antwoordt dat het houden van audits een onderdeel is van handeling 40 (oude nummer 39): 'Het (in samenwerking) verrichten van technologisch onderzoek'.

Bemiddelen en klachtenafhandeling

Het College Bescherming Persoonsgegevens kan bemiddelen tussen partijen en klachten in behandeling nemen. De materiedeskundige merkt op het niet duidelijk is wat er gebeurt wanneer de bemiddeling geen resultaat heeft of een van beide partijen zich niet kan vinden in het standpunt van het college. Hij acht een toelichting hierop wenselijk.

De vertegenwoordiger van de Algemene Rijksarchivaris deelt zijn standpunt. Aan paragraaf 5.8 van het RIO is thans een toelichting hierover opgenomen.

De vertegenwoordiger van de Algemene Rijksarchivaris wijst erop dat in de tekst van de voornoemde paragraaf staat vermeld dat het College Bescherming Persoonsgegevens bij de beoordeling van een verzoek tot bemiddeling tevens controleert of aan alle voorwaarden is voldaan om het verzoek in behandeling te nemen. Na het verrichte onderzoek kan besloten worden om niet te bemiddelen. Het is niet duidelijk of de uitvoering van dit onderzoek ondervangen wordt door handeling 48 (oude nummer 45): 'Het bemiddelen en of adviseren bij geschillen tussen belanghebbenden en verantwoordelijken over de verwerking en verstrekking van persoonsgegevens'.

De heer Van Abel stelt dat de uitvoering van dit onderzoek ook onder deze handeling valt. Hij doet het voorstel om de rubriek product dusdanig aan te passen dat dit duidelijk is. Dit is inmiddels gebeurd.

De vertegenwoordiger van de Algemene Rijksarchivaris merkt voorts op dat het College Bescherming Persoonsgegevens richtlijnen en procedures heeft ontwikkeld voor het bemiddelend optreden in procedures. Hij stelt voor om hiervoor alsnog een handeling te formuleren en daaraan de waardering B5 toe te kennen. Deze handeling ('Het ontwikkelen van richtlijnen en procedures voor het bemiddelende optreden in procedures is') is voorzien van de voorgestelde waardering opgenomen in de ontwerp-selectielijst onder nummer 57.

Per handeling

Handeling 9: Het voeren van overleg met de ondernemingsraad

De historicus vraagt zich of de V-waardering bij handeling 9 van net BSD terecht is voor de gehele neerslag. Hij stelt dat net geregeld voorkomt dat de ondernemingsraad een conflict heeft met de leiding van een instelling. Deze conflicten hangen veelal samen met het voornemen van de directie om te reorganiseren en te fuseren. Wanneer alle neerslag hier vernietigd wordt, ontstaat er naar zijn mening een scheefgetrokken beeld van dergelijke processen die voor de organisatie van eminent belang zijn.

De vertegenwoordiger van de Algemene Rijksarchivaris stelt voor dat gegevens betreffende de (her)inrichting van de organisatie en belangrijke wijzigingen van werkprocessen hier van vernietiging uitgezonderd worden. Een opmerking hierover is aan de waardering toegevoegd.

Handeling 23: Het uitvoeren van arbeidsvoorwaarden en personeelsbeleid

De personeelsdossiers die tot de neerslag van deze handeling behoren worden volgens de voorgestelde waardering vernietigd na 75 jaar. De materiedeskundige stelt voor om het dossier van de directeur te bewaren omdat deze figuur veel invloed heeft op het beleid van de organisatie. De vertegenwoordiger van de Algemene Rijksarchivaris heeft zijn twijfels of in het personeelsdossier van de directeur informatie is te vinden over zijn invloed op het beleid van het College Bescherming Persoonsgegevens. Hij heeft hierover navraag gedaan bij de heren Fijnheer en Van Abel. Naar mededeling van de voornoemde heren bevat het personeelsdossier van de directeur geen gegevens over inhoudelijk aangelegenheden van het College

Bescherming Persoonsgegevens. Besloten is daarom om dit dossier niet van vernietiging uit te zonderen.

Handeling 24: Het voorbereiden, vaststellen en uitvoeren van het beleid betreffende automatisering en telecommunicatie

De vertegenwoordiger stelt voor om deze handeling (waardering V 5 jaar) in analogie met die op gebied van huisvestingsbeleid op te splitsen in twee afzonderlijke handelingen:

- Het voorbereiden en vaststellen van het beleid betreffende automatisering en telecommunicatie (nieuwe nummer 25);
- Het uitvoeren van het beleid betreffende automatisering en telecommunicatie (nieuwe nummer 57).

In gezamenlijk overleg besluiten de deelnemers aan het driehoeksoverleg handeling 57 de waardering B 5 toe te kennen. Handeling 25 houdt de oorspronkelijke waardering.

Handeling 29: Het adviseren van de betrokken minister, Eerste Kamer, Tweede Kamer of Vaste Kamercommissies over voorstellen van wet, ontwerpen van Algemene Maatregelen van Bestuur en ontwerpbesluiten die betrekking hebben op de verwerking van persoonsgegevens

In de tekst van paragraaf 5.1 in het RIO staan een aantal verschillende vormen van advisering door het College Bescherming Persoonsgegevens beschreven, zoals het formele wetgevingsadvies, het ambtshalve advies aan de Eerste Kamer, de Tweede Kamer of een Vaste Kamercommissie en de advisering van informele aard over wetsvoorstellen waarvan het ambtelijk proces nog niet is afgerond. Tenslotte komt het voor dat een beleidsmedewerker van het College Bescherming Persoonsgegevens wordt gevraagd om deel te nemen aan een werkgroep die een wetsvoorstel voorbereidt. Handeling 29 heeft betrekking op deze verschillende vormen van advisering. De vertegenwoordiger van de Algemene Rijksarchivaris stelt vast dat door de formulering van deze handeling (Het adviseren van de betrokken minister over voorstellen van wet, ontwerpen van Algemene Maatregelen van Bestuur en ontwerpbesluiten die betrekking hebben op de verwerking van persoonsgegevens') niet alle vormen van advies ondervangen worden. Hij doet daarom het voorstel om de formulering van de handeling als volgt te wijzigen: Het adviseren van de betrokken minister, Eerste Kamer, Tweede Kamer of Vaste Kamercommissies over voorstellen van wet, ontwerpen van Algemene Maatregelen van Bestuur en ontwerpbesluiten die betrekking hebben op de verwerking van persoonsgegevens. De overige deelnemers verklaren zich akkoord met dit voorstel.

Handeling 33: Het adviseren van de minister van Justitie en de minister van Binnenlandse Zaken over de uitvoering van de Wet politieregisters en het Besluit politieregisters

In zijn schriftelijk advies stelt de materiedeskundige dat de neerslag van de handeling van het College Bescherming Persoonsgegevens die betrekking heeft op het adviseren van de ministers van Justitie en BZK over deze wet- en regelgeving, kan worden vernietigd omdat zij in de archieven van de betreffende ministeries worden bewaard.

De vertegenwoordiger van de Algemene Rijksarchivaris stelt zich op een ander standpunt. Hij wijst erop dat bij de genoemde ministers alleen de eindproducten van deze handelingen worden bewaard, namelijk de adviezen zelf. Om de totstandkoming van deze adviezen te kunnen reconstrueren is het noodzakelijk dat handeling 33 met B 5 wordt gewaardeerd. Het voorstel wordt overgenomen.

Handeling 39: Het verrichten van een voorafgaand onderzoek naar de rechtmatigheid van de verwerking van persoonsgegevens

In de tekst van paragraaf 5.8 van het RIO staat vermeld dat het College Bescherming Persoonsgegevens vier weken na de melding van een risico' schriftelijk besluit of tot een nader onderzoek wordt overgegaan. De vertegenwoordiger van de Algemene Rijksarchivaris vraagt zich af of deze besluitsvorming door handeling 39 wordt ondervangen. Hetzelfde geldt met betrekking tot de activiteit - het geven van advies inzake bezwaar en beroep - door de Interventie-afdeling van het College Bescherming Persoonsgegevens.

De heer Van Abel antwoordt bevestigend op de vragen van de vertegenwoordiger van de Algemene Rijksarchivaris. Ter verduidelijking staan nu in de rubriek product van de betreffende handeling 'besluit' en 'advies' vermeld. Daarnaast is er een toelichting in de rubriek opmerking opgenomen.

Handeling 40: Het (in samenwerking) verrichten van technologisch onderzoek

In het concept-BSD is handeling 40 met B 1 gewaardeerd. De vertegenwoordiger van de Algemene Rijksarchivaris stelt dat niet alle neerslag van deze handeling in aanmerking komt voor blijvende bewaring. Hij doet het voorstel om alleen de opdracht tot het onderzoek en het eindrapport te waarderen met B 1. Aan

de overige neerslag van deze handeling (stukken met betrekking tot de begeleiding van het onderzoek, financiële gegevens, etc.) kan een V-waardering worden toegekend. De overige deelnemers aan het driehoeksoverleg stemmen in met dit voorstel. De waardering van deze handeling is inmiddels aangepast.

Handeling 42: Het beantwoorden van vragen van individuele burgers, bedrijven en instellingen betreffende het werkterrein van het College Bescherming Persoonsgegevens en oude handeling 43: Het behandelen van WOB-verzoeken

De formulering van handeling 43 luidde aanvankelijk: 'Het beantwoorden van vragen van individuele burgers, bedrijven en instellingen betreffende het werkterrein van het College Bescherming Persoonsgegevens volgens de Wet Openbaarheid van Bestuur'. De materiedeskundig stelt de vraag waarom de handelingen 42 en 43 niet worden samengevoegd. Het verschil tussen beide handelingen komt als onbeduidend over. De vertegenwoordiger van de Algemene Rijksarchivaris stelt voor om de formulering van handeling 43 als volgt te wijzigen: Het behandelen van WOB-verzoeken. Deze wijziging is overgenomen in de ontwerp-selectielijst.

Handeling 50: Het (op verzoek) verrichten van onderzoeken naar de wijze waarop ten aanzien van gegevensverwerking toepassing wordt gegeven aan het wettelijk bepaalde

Uit de tekst van paragraaf 5.9 van het RIO blijkt dat het College Bescherming Persoonsgegevens beoordeelt of er voldoende reden is om een onderzoek in te stellen. Het is de vertegenwoordiger van de Algemene Rijksarchivaris niet duidelijk of deze beoordeling ondervangen wordt door handeling 50. Hij stelt dezelfde vraag met betrekking tot het op te stellen plan van aanpak, dat niet in de rubriek product staat vermeld.

De heer Van Abel antwoordt bevestigend op deze twee vragen. Op voorstel van de vertegenwoordiger van de Algemene Rijksarchivaris is inmiddels de rubriek product aangepast, zodat duidelijk is dat genoemde activiteiten eveneens onder handeling 50 vallen.

De waardering bij deze handeling is V 10 jaar met uitzondering van jurisprudentie (B 1). Het is de historicus niet geheel duidelijk wat hiermee wordt bedoeld. Hij vraagt zich af of het college uitspraken doet die vervolgens normatief zijn voor haar eigen beleid. Ook de vertegenwoordiger van de Algemene Rijksarchivaris acht een toelichting hierop wenselijk.

De heer Van Abel bevestigt dat de uitspraken van het College Bescherming Persoonsgegevens normatief zijn voor het eigen beleid en dat daarom de jurisprudentiezaken dienen te worden bewaard. De materiedeskundige en vertegenwoordiger van de Algemene Rijksarchivaris delen deze opvatting. De waardering wordt derhalve gehandhaafd.

Handeling 52: Het opleggen van bestuursdwang aan de verantwoordelijke in geval van overtreding van de Wet bescherming persoonsgegevens, handeling 53: Het opleggen van een bestuurlijke boete aan de verantwoordelijke wanneer deze zich niet aan de meldingsverplichting houdt en handeling 54: Het behandelen van klachten over het College Bescherming Persoonsgegevens van individuele burgers, bedrijven en instellingen

De neerslag van deze handelingen is voorbestemd voor vernietiging op termijn. In de praktijk kunnen de voornoemde handelingen leiden tot jurisprudentie die normatief wordt voor het beleid van het College Bescherming Persoonsregistraties. In gezamenlijk overleg wordt door de deelnemers aan het driehoeksoverleg daarom besloten om aan de waardering steeds de volgens zinsnede toe te voegen: 'behoudens jurisprudentiezaken (B 1)'.

Over de waardering van de overige handelingen waren alle betrokken partijen het eens.

Het verslag is voorgelegd aan de bij het overleg betrokken personen. Deze hebben hun goedkeuring aan het verslag gegeven.